

22. Aegast laab mõnikord afi ka! (Mõni
tupelt aegast laab väärst afi, kui ta
kantsimise kätte faas. Sest ei ole midagi
jummeda väärtust, aga kui ta kantsimise
kätte faas, siis teeb kantsimise faasit kupa
mitte väärtust faas m. Sõna faas aias
afi ka.)
23. Ega see mõõda kiwa kända vöi
käia, - see faas iaka mõõda
inimesi. käima. (Ometi ja õnn
faasid inimestele iaka afi, aga
mitte kividele ega kändadele.)
24. Head last näha nuka, aga paha
last ei nähta põrmadalegi! (Riikar
inimene on kangele kumile, kui ta
ka mitte oma olemise poolest kui
halb oleks, kuna kehvad ja head in-
mest tähele ei pane, ehk ta küll
oma raabuse elab.)
25. Ole tühe ka keda rääkida maffi
(On mõni inimene kellele vastu meel
ja teine inimene kudas juba vastu
meelt inimest tühe, siis ütles kelle
inimesed see nii, kelle see inimene vastu
meelt on.)
26. Kellel on hea nupp! (Inimene
kes hästi teab on, siis kutsutakse juba nupp

27. Mehe nupp maffas ka midagi.
(Tarkus on enam väärt kui nupp,
ja et tarkus plas nioo faas, siis
maffas - nioo nupp ka midagi.)
28. Pole taft meelt midagi! (Keev kes
oma olemise poolest lüü on, ega midagi
if läbi ei jõe vira, ega if midagi
mõiste toimetada, siis öeldakse
jellest maffast m.)
29. Kellel on ka omaad kungid
Külle. (Afi mii opti lüü list
ja arm faasid näitab olema, aga
terafemalt järele vaadates kungid keem.
Esim vähe näeb, - siis öeldakse
jelle inimesele nii, kes juba lüü list
jaga ja arm faasid nioo.)
30. Ei sinna aita niofirohi,
eaga ka mitte viit püfirohi.
(Arvatakse mõnd arja väimatunaks
eaga arvata juba arja enam väimat.
Kuu-keev teha, siis öeldakse lüü
ära heites m.)
31. On ka üks häda pafun!
(Inimene kes lüü häda on ja kannata,
mata oma olemise poolest on, siis öeldakse pafun.)